

Landbruget i Sverig og Norge 1880.

Sverig.

Det forløbne Aar 1880 maa for Sverigs Landbrugs Vedkommende i det Hele regnes blandt de gode Aar, og Haabet om, at der nu efter de foregaaende trykkelige og for Landbruget mistroende Aar er begyndt en Række af bedre Aar, synes at have givet Landmanden nyt Mod og Lyft til sin Gjerning.

Naar jeg imidlertid nu skal forsøge at give en flygtig Skildring af Forholdene under Aarets Løb, vil jeg forudsikke den Bemærkning, at jeg kun af egen Erfaring kjender Forholdene i min egen Egn og kun undtagelsesvis har paalidelige Meddelelser fra de fjernere Egne, ligesom jeg antager, at Skaanes sydlige Del har baade Klima og Jordbundsforhold tilfælles med Danmark, og jeg har derfor ikke i denne Beretning tænkt mig denne Del af Landet medregnet.

Vejret har hele Aaret igjennem ydet rigeligt Stof ikke blot til Samtale og Forundring, men ogsaa baade til Uengstelse og atter fornyet Haab for Udfaldet af Høsten. Vinteren begyndte i Januar, ligesom den havde sluttet i det gamle Aar 1879, og fortsattes omtrent ligeledes vedblivende med forholdsvis ringe Frost og ualmindelig lidt Sne. Lidt Regn faldt af og til, men uden at trænge ned i den frosne Jord og kunde saaledes ikke afhjælpe den stadig vorende Mangel paa Vand i Brøndene. Da der ingen Sne var, som kunde smelte ved Foraarsvarmen, bleve ikke engang Aar og Søer, endfige Brøndene fyldte, da Løbruddet indtraadte, og Vandforsyningen blev saaledes usædvanlig ringe hele Sommeren,

da der i April og Maj kun faldt forholdsvis lidt Regn, og Juni kun bragte tilstrækkelig til at forfriske Plantevæksten, som Varmen og Tørken af og til, navnlig midt Juni, i høj Grad trykkede. Endelig bragte Juli meget rigelig Regn, som i Forbindelse med Varmen udøvede en mageløs heldig Virkning paa hele Vegetationen; men som dog ikke kunde trænge dybere ned i Jorden. Da derfor August kun i de første Dage bragte lidt Regn, men senere Varme og Tørke, og Septembers første Halvdel ligeledes var tør, blev Jorden udtørret i en mere og mere angstelig Grad. Endelig kom Regnen i rigelig Mængde den 16—17. September, og fra denne Tid er der stadig kommet megen, saaledes navnlig den 5—6. Oktober, da den største Regnmængde faldt. Senere kom pludselig stærk Vinter efter den 18—19. Oktober med Sne og stærk Frost. Snemængden forsøgedes saa smaat i Slutningen af Maanedens, og da senere November bragte Tøvejr og Regn afvekslende med Sne, bleve endelig baade Aaer, Søer og Brønde aldeles oversfyldte med Vand. December fortsatte ligeledes med afvekslende Sne og Regn dog knap i saa stor Mængde som November, og nu længes vi kun efter lidt stadig Vinter med et jævnt Snedække og Frost, som er nødvendigt for alle Skovfjærsker, der jo for Sverig ere af stor Betydning baade for den direkte Afvirkning af Træ og for Transporten til Jernbrugene af Brænde og Kul.

Af betydeligere Frostnætter i Sommerens Løb havde vi 2, som anrettede en Del Skade, nemlig mellem den 18—19. Maj, men dog navnlig 20—21. Juni.

Vintersæden modstod i Reglen den tørre sneløse Vinter langt bedre, end man turde haabe; dog led Rugen adskillige Steder en Del og skadedes senere ved Nattefrosten i Foraaret og For-sommeren; dog synes ikke Frosten den 18—19. Maj at have anrettet saamegen Skade, da Rugen endnu ikke var skreden ud, hvorimod Frosten den 20—21. Juni ofte har frembragt store Spring i Arene. Hveden har derimod baade i de mellemste og nordligere Hvedeegne staaet sig godt og led kun undtagelsesvis af Frosten.

Vaarsædens Lægning kunde i Reglen begyndes 14 Dage tidligere end det foregaaende Aar. Jorden var særdeles bekvem

og let at behandle, og til Spiringen og den første Udvikling var den tilstrækkelig fugtig. De unge Planter bleve imidlertid ofte trykkede i Bærten baade ved Nattefrosten, navnlig i Juni, og af Tøken i Begyndelsen og især i Midten af Juni; men med Regnen og Varmen i de sidste Dage af Juni og navnlig hele Juli Maaned udviklede baade Vaarsæd og Vintersæd i en aldeles forbausende Grad, baade i Straa og Kjerne, og Udsigterne opklarede mere og mere. Da hertil kom det glimrende Modnings- og Høstvejr i August og de første Dage af September uden en eneste Regndag, blev ogsaa Resultatet af Kornhøsten gjennemgaaende godt over den allerførste Del af Landet, om og paa sine Steder en eller anden Del af Sæden allerede fra Foraaret og Forsommeren havde lidt saameget, at Staden ikke kunde afhjælpes.

Paa Græsbevæxten har den tørre Vinter og navnlig den tørre Forsommer havt en skadelig Indflydelse. Græsmarkerne vare hele Vinteren nøgne og visne og savnede i den sydligere Del af Landet det velgjørende Snedække, og Rødderne vare tørre nede i Jorden. Da heller ikke Foraaret bragte den sædvanlige Rødbløde, og Maj og Juni kun gave liden Regn, men ofte stærk Varme og Tørke, blev Udbyttet af Græs og Kløver paa Agerjorden vel af Kvalitet ret godt, men meget ringe til Fylde.

Paa Engene, hvis Høst falder saameget senere, blev det ved Regnen i Juli betydelig bedre; men de gave dog næppe i Gjennemsnit en Middelhøst, selv om de enkelte Steder gav mere end almindeligt. For Indbjergningen var Vejret vel sine Steder noget ugunstigt, men gjennemgaaende kom dog ogsaa Høet ind i god Tilstand.

Græsningen til Kreaturerne var i det Hele taget ikke rigelig, skjøndt dog bedre, end man skulde have ventet efter den tørre Vinter og den tørre Forsommer; men Juli Maanedes Regn hjalp fortræffelig i den ellers sædvanlig tørreste Tid. Værst var det ofte at skaffe tilstrækkeligt og godt Vand navnlig i Slutningen af August og først i September; dog hører man ikke nu bagefter om væsentlige skadelige Følger deraf. Man nødsagedes jo tidlig til at binde ind, og i Reglen var ved den strænge Vinters Indtræden

i Midten af Oktober Græsset ogsaa i den Grad اسپillet, at det næppe havde været fordelagtigt at holde Kreaturerne længere ude. Imidlertid bevirkede den tidlige Indbinding, at man begynder at frygte for Fodermangel hist og her, da den gode Korn- og Halmhøst ikke altid vil kunne erstatte den Mængde af Hø, som savnes. Priserne paa Kreaturer ere dog ikke faldne i nogen følelig Grad, hvad der jo tyder paa, at man dog har Haab om at kunne slaa sig igjennem uden væsentlig at reducere Besætningerne.

Rodfrugterne lede ofte en Del af Tørken og Frostene i Forsommeren og bleve derved satte betydelig tilbage; men i Reglen have dog Regnen og Varmen i Juli ophjulpet Skaden; derimod blev deres Væxtperiode igjen meget tidlig afsluttet ved den langvarige Tørke i August og første Halvdel af September. Først den velsgjørende Regn 16—17. September bragte igjen Liv i Gulerødderne og de sildig saae de Roer. Kartoflerne, som her i Landet have den langt overvejende Betydning, bleve vel noget for tidlig modnede og opnaaede derfor ikke den Størrelse, som man i Begyndelsen af August maatte vente efter den overordentlig frodige Udvikling i Juli, men alligevel blev Kartoffelhøsten særdeles god, baade hvad Mængden og Kvaliteten angaaer. Det er kun meget sjældent, at man seer Kartoflerne saa rene, tørre og glatte og uden Spor af Sygdomme, som Tilfældet var iaar næsten overalt. Optagningen af Kartoflerne er i Reglen bleven udført inden Vinteren i Oktober; paa enkelte Steder naaedes dette imidlertid ikke, saa de maatte sidde i Jorden til ind i November. De skadedes dog herved i Reglen ikke af Frostene, men Optagningen besværliggjordes i høj Grad. Optagningen af de øvrige Rodfrugter blev kun sjældent fuldført, inden Sneen kom. Man var i Reglen midt i Arbejdet, og de Rodfrugter, som vare optagne, men ikke tilstrækkelig dækkede, bleve naturligvis beskadigede af Frostene og maatte hurtigst mulig opfodres. De, som derimod sad i Jorden, led ofte slet intet, undtagen for saa vidt de ved Optagningen senere vare vaade og fugtige og derved mindre holdbare. Gulerødderne lede mindst, og kun Turnips synes hist og her at have faaet nogen Skade af Frostene.

At Aaret har været et godt Aar for den svenske Landmand ligger dog ikke udelukkende i den som oftest gode Høst; men muligen endnu mere i de gode Priser, han har opnaaet for sine Produkter. I de sidst forløbne Aar begyndte man at tro, at det var en Umulighed med den stadig tiltagende Konkurrence fra Amerika og Rusland at kunne naa op igjen til saadanne Priser som dem, der ere naaede saavel for Mejeriprodukterne som for Kornet. Og Virkningen af de bedre Priser er ikke blot den, at derved i Øjeblikket Indtægten af Ejendommene er bleven større end de foregaaende Aar; men man har faaet nyt Haab om, at Landbruget igjen vil kunne bære sig, idet man har seet, at der dog er en Mulighed for at opnaa Priser som iaar, og selv om dette ikke ret ofte skulde indtræffe, har dog dette Aar bragt en Standsnings i den nedadgaaende Tillid til Landbrugets Rentabilitet, og man faaer Tid til at overveje og tage sine Forholdsregler imod atter muligen indtrædende magre Aar.

Hvorvidt Ejendommene i det Hele i Almindelighed forrente sig eller ikke, er vanskeligt at sige, og vel i et Land som Sverig endnu vanskeligere end i Danmark, da her i Landet en meget stor Del af de middelstore og større Landejendomme besiddes af Embedsmænd, navnlig Officerer og andre Personer, som ikke udelukkende ere henviste til at leve af deres Landbrug. Desuden ere Priserne i den Grad forskjellige, at man heller ikke derefter kan drage nogen begrundet Slutning. Kun faa Handler have fundet Sted, og da kun til lave Priser; men Konkursernes Antal blandt Ejendomsbesidderne har været langt ringere end i de foregaaende Aar.

Bestræbelserne for at skaffe bedre Udsædsfrø baade af Korn, Græs- og Rodfrugtsfrø tiltage stadig, hvad der f. Ex. viste sig ved den store Vægt, der lagdes paa Frøudstillingen ved Landbrugs-mødet i Borås.

Ogsaa for et bedre Husdyrhold arbejder man jævnt fremad baade hos den enkelte Landmand og ved Husboldningsforeningerne, der ofte lade indkjøbe gode Tillægsdyr til Salg blandt Beboerne i Egnen.

For Opdyrkinger af de udyrkede Arealer virkes der med stor Iver, og navnlig ivres der med større og større Kraft for Forlægning og Opdyrking af Landets umaadelige Mosestrækninger, hvorefter der aarlig indtages særdeles store Arealer, som i Reglen ved en fornuftig Behandling indbringe deres Ejere en betydelig Forøgelse i Indtægten ikke blot direkte ved Salget af Produkterne derfra, men ligesaa meget ved den betydelige Gjødningsmasse, som derfra kommer den øvrige Agerjord til Nytte.

Arbejderforholdene have været gode i det forløbne Aar, og man har heller ikke mærket til nogen Arbejdsløshed, naagtet der ikke har været arbejdet saa meget paa Jernbaner, som i de foregaaende Aar; men Aarsagen hertil maa vel søges i den særdeles store Udvandring til Amerika. Udvandringen af Tjenestefolk til Danmark og Tyskland er derimod aftagen betydelig. Smud denne sidste Udvandring ivres meget stærkt, fordi det har viist sig, at navnlig af det kvindelig Tjende, som ere rejste til disse Lande, er en overvejende stor Del kommen tilbage her til Landet i en uheldig Tilstand ofte med et eller flere Børn for at falde deres Hjemstavnkommune til Byrde, og hvad der er endnu værre, en Del, som herhjemme under de vante Forhold og i deres Slægtninges og Benneres Nærhed vare ordentlige og anstændige Piger, komme til de store Stæder og rives med til allehaande ødelæggende Laster og fordærves i Bund og Grund. De Piger, som i Danmark faa Plads paa Landet, faa det ganske vist i en vis Henseende bedre, end de ere vante til; de faa højere Løn, som dog ofte gaaer med til de forsøgede Udgifter til deres Klæder og Pynt; de faa kraftigere Føde og have i Reglen ogsaa mere Tid til deres egen Raadighed end herhjemme. Men hvorvidt dette er virkelige Goder, er tvivlsomt. I hvert Fald gjør det dem ikke skikkede til igjen at vende herhjem for her at blive Mødre og faa Hus og Hjem, og kun faa blive i Danmark gifte og kunne saaledes for bestandig fæste Bo der i Landet. De enkelte, der vende hjem af sig selv efter nogle Aars Tjeneste, føle sig i Reglen ikke lykkelige ved deres gamle Hjem. Den allerstørste Del bliver derfor borte, enten til de i Nød bliver hjemsendte, eller

til de ende i de store Stæder, hvorfra de kun sjældent lade høre fra sig.

Det er saaledes naturligt og rigtigt, at man med Iver og Kraft advarer imod, at Forældrene lade deres Døtre tage Tjeneste i disse Lande, og ønskeligt var det i høj Grad, om der i Danmark paa nogen Maade kunde virkes til Gavn og Støtte for de svenske Tjenestepiger i Danmark, saalænge det ikke helt kan undgaas, at de danske Landmænd søge en Del af deres kvindelige Arbejdere herfra. Det forekommer mig ogsaa at være billigt, at i alt Fald en Del af Forsørgelsesbyrden for dem, som komme i Nød efter i længere Tid at have tjent i Danmark, kom til at paahvile dette Land; men det er vel tvivlsomt, om dette kan lade sig gjøre.

S. 3.

Sveriges Avling i 1880. Efter det svenske statistiske Centralbureaus Bearbejdelse af Lensbestyrrelsernes Indberetninger om Udbyttet af Jordbruget ifjor er der gjort en meget rig Avling af Korn. Den anslaaes til 710,000 Tdr. Vinterhvede, 4,500,000 Tdr. Vinterrug, 3,500,000 Tdr. Byg, 11,600,000 Tdr. Havre, 1,300,000 Tdr. Blandkorn, 420,000 Tdr. Vrter, 165,000 Tdr. Bisker samt mindre Mængder af Baarrug, Baarhvede, Bønner, Boghvede og Kaps. Kornet har været af meget god Beskaffenhed. I Bøgt anslaaes det til 51,700,000 Centner, medens Gjennemsnitsudbyttet for Aarene 1874—79 anslaaes til 43,500,000 Centner.

Af Poteter er der avlet mere end i noget tidligere Aar, og det opgives fra alle Len, at de er særdeles gode iaar. Udbyttet anslaaes til 13,800,000 Tønder mod 10,700,000 i Gjennemsnit for Aarene 1874—79.

Høavlingen har været middelmaadig i Kvantitet, men af god Beskaffenhed. Det antages, at den vil være fuldt tilstrækkelig, da Halmudbyttet er blevet større end sædvanligt, ligesom der findes betydelige Beholdninger af Hø fra de to foregaaende Aar, da Mængden var meget stor.

Norge.

Det norske Jordbrug har i det forløbne Aar arbejdet under jævnt gunstige Vilkaar. Vejrforholdene have været usædvanlig ensartede over hele Landet, saa at der ikke er en saadan Forskjel paa Afgrøden i Kystdistrikterne og det Nordensjældske paa den ene Side og i det Østensjældske paa den anden Side, som der plejer at være. Til sine Tider var Vejret vistnok lidet gunstigt for Vegetationen, men frugtbare Perioder rettede i væsentlig Grad den Skade, der var gjort, og Landmanden har al Grund til at betragte Aarets Udbytte med Tilfredshed.

Efter et mildt Vejr i Vinter kom Vaaren tidlig. Markarbejderne begyndte overalt tidligere, end det er sædvanligt, og Kornet kom i Reglen godt i Jorden. Forsommeren var meget tør, navnlig i den østlige Del af Landet. Kornet kom tilbøds ujævnt op, og Engene stode i Stampe. Paa grund Jord blev Græs vært mangesteds affveden, og henimod Udgangen af Juni Maaned var der ganske mislige Udfigter baade for Høets og Kornets Bedkommende i de fleste Egne af Landet. Enkelte Distrikter og enkelte Bygdelag gjorde dog Undtagelse herfra; der gik i Løbet af Maj og Juni frugtbare Regnbyger hen over enkelte skarpt begrænsede Egne, hvor Korn og Græs som Følge heraf stod frodig, medens Nabobygderne rundt omkring vare hjemløse af brændende Tørke. Ved Udgangen af Juni indtraadte et overordentligt frugtbart Vejr over hele Landet, rigelig Regn i Forbindelse med stærk Varme, og Vegetationen udviklede sig med den Hurtighed, som er karakteristisk for Norden under saadanne Forhold. Selv i de Egne, hvor Tørken havde været værst, rettede Ageren sig hurtig; Engen var allerede for langt fremme i sin Væxt til at nyde fuldt godt af det gunstige Vejr, men den blev dog bedre, end man havde ventet. Udover Efterommeren og Høsten vare Forholdene meget gunstige, lige indtil alt var bragt godt i Hus; varmt drivende Vejr bragte Ageren hurtig til Modenhed, Frost gjorde ingensteds Skade, og der var Tørvejr under Indhøstningen, saa at denne foregik med usædvanlig Lethed. For Høstpløjning og

Rugsaaning var Vejret dog ikke heldigt; der var stor Mangel paa Fugtighed i Jorden, og Frostene indfandt sig tidlig. I det Østfjeldske rak man ikke at faa pløjet, hvad man skulde, og Rugagrene vare i Reglen overordentlig simple, da Sneen faldt.

Af Hø har Landet formentlig havt en Aving som i et knapt Middelaar, hvad Mængden angaaer, men Kvaliteten er i Reglen god og vil i nogen Grad opveje den mindre Mængde. Der er næppe Fare for Fodermangel; i de Egne, hvor Udbytten blev mindst, nemlig i Trakterne om Kristianiafjorden, er der meget store Beholdninger af Hø fra tidligere Aar, og der er overalt avlet megen og god Halm. I Finmarken vil der dog blive meget knapt med Foder til Vaaren; Vejret var der meget ugunstigt under Indhøstningen, og meget Hø blev i den Grad udfjæmt, at det ikke lader sig benytte.

Af Korn har Avingen været større end i et Middelaar, i mange Egne endog adskillig større, og Kornet er tillige af fortrinlig Betskaffenhed. Rugen slog dog ikke til iaar; den gav i Reglen mindre Udbytte end sædvanlig, men den har forholdsvis liden Betydning, da der i et almindeligt Aar ikke avles mere Rug end omtrent 6 à 7 % af den hele Kornmængde. Det er meget sjældent, at der i vort vidtstrakte Land overalt kommer en saa værdsfuld Aving af Korn i Hus, intetsteds bestadiget af Frost eller af Høstregn, som ofte gjør saa stor Skade hos os og hyppig tilintetgjør de rigeste Forhaabninger.

Kartoflerne have ikke slaaet synderlig godt til. Vejret var maasse vel tort for dem, og i Begyndelsen af August indfandt Kartoffelsygdommen sig og udviklede sig med rivende Hurtighed. Sygdommen havde iaar større Udbredelse end sædvanlig; i mange højtliggende Fjeldbygder, som pleje at blive forskaanede for den, har den iaar anrettet adskillig Ødelæggelse. Det synes dog, som om Kartoflerne mængsteds holde sig bedre i Kjælberne, end man skulde ventet, og der er næppe Grund til at frygte for nogen mere almindelig udbredt Mangel paa Sættkartofler til Vaaren.

Man kan i det Hele taget karakterisere Aaret som et meget

godt Middelaar. Den enkelte Landmand har vistnok blot i faa Egne erholdt rigt Udbytte af alle de Bærter, han dyrker, og der er ikke mange Gaarde, som har et „Kronaar“. Men der har ikke nogetsteds været Misvæxt, naar man undtager enkelte Egne i Finmarken, hvor Jordbruget har liden Betydning, og den Afgrøde, som er kommen i Hus i Landet taget i dets Helhed, er derfor utvivlsomt større end sædvanlig.

Hertil kommer, at de fleste af Landmandens Produkter ere bleve godt betalte i Aarets Løb. Dette gjælder navnlig om Smør og Ost. Af hjemmeavlet Korn har især Rugen været stærkt efterspurgt, medens Byg og Havre have vanskeligere for at holde Priserne tilsvarende hvad der betales i Nabolandene. Det norste Korn er endnu gennemgaaende en simpel Vare, tildels en Følge af vort Klima; men tildels ogsaa en Følge af en uensartet Jord i lav Kultur og et mindre godt Saakorn.

Kjød og levende Kreaturer have dog staaet i ganske lav Pris i Løbet af Aaret og navnlig udover Efteraaret. Der er foregaaet nogen Export af Slagtesæ til England, og over Kristiania er der saaledes i Løbet af Sommeren skibet omtrent 1000 Stk. Kreaturer. Denne Udførsel af Fedekreaturer vil vanskeligt kunne arbejde sig op til nogen større Betydning, uden efterhaanden som vort Jordbrug gaaer fremad, og Kreaturracerne udvikle sig samtidig med dette. Det norste Kvæg er i sin Almindelighed lidet skikket for Fedning. Det vilde have større Betydning for vort Land, om der kunde istandbringes en Udførsel af Maltkvæg. Store Distrikter af Landet ere fortrinlig skikede for Opfødning heraf, og der er i Reglen om Høsten paa de Markeder, som afholdes i Thelemarken og de omliggende Bygder, et rigt Udvalg af virkelig gode om end smaa Maltkøer. Der betales i Høst paa disse Markeder omtrent 100—120 Kr. for gode unge Køer, og Transporten ned til Kysten drejer sig om 6—8 Kr. pr. Stk.

Det forløbne Aar har utvivlsomt bidraget noget til at bedre Landmandens økonomiske Stilling, der mangesteds var adskillig trykket, dels som Følge af de yderst miørlige Aar 1876 og 1877, dels ogsaa paa Grund af de lave Priser, der i nogen

Tid have været gjældende for Jordbrugsprodukter, og som i vort Land ere fremkaldte ved de samme Aarsager som i andre europæiske Lande. Der er ogsaa en utvivlsom Fremgang i Jordbrugsdrift, om denne Fremgang end ikke er meget fremtrædende. I Almindelighed savner den norske Landmand endnu egen Kapital til større Grundforbedringer og til en mere intensiv Drift. At iværksætte saadanne Forbedringer hurtig og ved laante Penge vil i de fleste Tilfælde være lidet lønnende, da Landmanden vanstelig kan paaregne noget Overflud over de Renter, han maa betale, og naar der efter gunstige Konjunkturer, der have loffet til at anvende laante Midler i større Omfang, atter indtræder trange Tider, da bliver Stillingen ofte meget trykket netop for den driftige Mand, der har vovet sig i Færd med større Foretagender uden at have egen Kapital til dem. Herpaa have de nærmest foregaaende Aar hos os frembudt talrige Exempler, som med Nødvendighed have virket til i det Hele at affrække fra mere omfattende Arbejder, selv om disse var fuldt berettigede i og for sig. Sævnere og sundere Forhold i denne Henseende synes nu at være i Færd med at udvikle sig. Medens større og mere omfattende Foretagender er sjeldne, og medens man maaske ikke nogetsteds forsøger at gaa saa hurtig frem, som det var Tilfældet for nogle Aar siden, er der mange Tegn til, at det rolige Arbejde fremad mod et bedre Jordbrug, et fornuftigere Kreaturstel og et mere tidsmæssigt Mejerivæsen vinder Indgang inden stedsse videre Kredse. Det kan i denne Forbindelse bemærkes, at Landbrugsstolerne ere stærkt søgte overalt i Landet, ligesom der stilles store Krav til den Vejledning, som ydes af Statens Landbrugsingeniører og Agronomer og af de Amtsagronomer, der findes i de fleste Distrikter. Interessen for Læsning af Landbrugsbøger og Afhandlinger om Spørgsmaal, der vedrøre Jordbruget, er i glædelig Fremgang, flere Landhusholdningselskaber ere begyndte at udgive smaa Tidsskrifter for at imødekomme Trangen til saadan Læsning, og adskillige Blade, der søge sine Læsere væsentlig blandt Landmænd, ofre Landbrugs-spørgsmaal større Opmærksomhed end tidligere.

De offentlige Foranstaltninger for Landbrugets Fremme have i det forløbne Aar virket i omtrent samme Omfang som tidligere. Blandt de faa Forandringer, som ere foregaaede, kan mærkes, at der er ansat en ny Landbrugingeniør, der vil arbejde væsentlig paa Bestyksten. Paa Grund af de meget trykkede Tider indskrænkede Stortinget i 1879 de herhen hørende Bevillinger noget, saaledes at man i det nævnte Aar maatte indstille en Del Dyrskuer, der under almindelige Forhold afholdes ved Hjælp af Statsbidrag. Disse Bevillinger gjenoptoges af Stortinget i 1880, uagtet Regeringen ikke havde troet at burde foreslaa dem i sit fulde Omfang, da Tiderne fremdeles vare lidet gunstige. Der er i det Hele fra Stortingets Side saagodtsom stedse viist megen Imødekommenhed ligeoverfor de Krav, som Foranstaltninger til Jordbrugets Fremme have stillet.

I Bestyrelsen for den højere Landbrugsskole paa Aas har der i Aarets Løb fundet den Forandring Sted, at den tidligere Direktør F. A. Dahl er frattraadt, medens Th. Koller, forhen Bestyrer af Kristianias Amts Landbrugsskole, er traadt i hans Sted.

Noget større almindeligt Landbrugsmøde har ikke været afholdt, men derimod talrige lokale Dyrskuer og enkelte Udstillinger af Landmandsprodukter. Disse Dyrskuer foranstattes hovedsagelig af Amternes Landhusholdningssekskaber, der i det Hele synes at virke med større Kraft end tidligere, om man end kunde ønske, at de baade havde et større Antal Medlemmer og flere Midler til sin Raadighed.

Rambo pr. Møns, 29de Decbr. 1880.

G. Wankel.